

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Laufen Austria AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Roca przeciwko Komisji

(Sprawa T-412/10) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Belgijski, niemiecki, francuski, włoski, niderlandzki i austriacki rynek instalacji sanitarnych do łazienek — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Koordynacja podwyżek cen i wymiana mających szczególne znaczenie informacji handlowych — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie obliczania kwoty grzywny z 2006 r. — Waga naruszenia — Okoliczności łagodzące — Kryzys gospodarczy — Komunikat z 2002 r. w sprawie współpracy — Obniżenie kwoty grzywny — Znaczne zwiększenie wartości dowodów)

(2013/C 325/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Vidal Martínez)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis i F. Castilla Contreiras, a następnie F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek) oraz żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 ust. 4 lit. b) decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek) w zakresie, w jakim Komisja Europejska ustaliła w nim kwotę grzywny nałożonej solidarnie na spółkę Roca bez uwzględnienia jej współpracy.

- 2) Kwota grzywny nałożonej na spółkę Roca w art. 2 ust. 4 lit. b) decyzji C(2010) 4185 wersja ostateczna wynosi 6 298 000 EUR.

- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 4) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, jedną trzecią kosztów poniesionych przez spółkę Roca.

- 5) Roca pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-489/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Błąd w ocenie)

(2013/C 325/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran) oraz 17 innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku do wyroku (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i T. Scharf, pełnomocnicy) i Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i É. Ranai-voson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu

(Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

1) W zakresie, w jakim dotyczą Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku, stwierdza się nieważność:

— załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007;

— załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

2) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644, zostają utrzymane w mocy w zakresie dotyczącym Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 pozostałych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku, do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.

3) Rada Unii Europejskiej pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 pozostałych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku.

4) Komisja Europejska i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Bank Kargoshaei i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-8/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Uzasadnione oczekiwania — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Błąd w ocenie — Równość traktowania — Podstawa prawna — Istotne wymogi proceduralne — Proporcjonalność — Prawo własności)

(2013/C 325/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Kargoshaei (Teheran, Iran); Bank Melli Iran Investment Company (Teheran); Bank Melli Iran Printing and Publishing Company (Teheran); Cement Investment & Development Co. (Teheran); Mazandaran Cement Company (Teheran); Melli Agro-chemical Company (Teheran) i Shomal Cement Co. (Teheran) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Defalque i S. Woog, następnie adwokaci L. Defalque i C. Malherbe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), a po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności każdego przyszłego rozporządzenia lub każdej przyszłej decyzji, obowiązujących na dzień zamknięcia ustnego etapu postępowania, uzupełniających lub zmieniających jeden z zaskarżonych aktów.